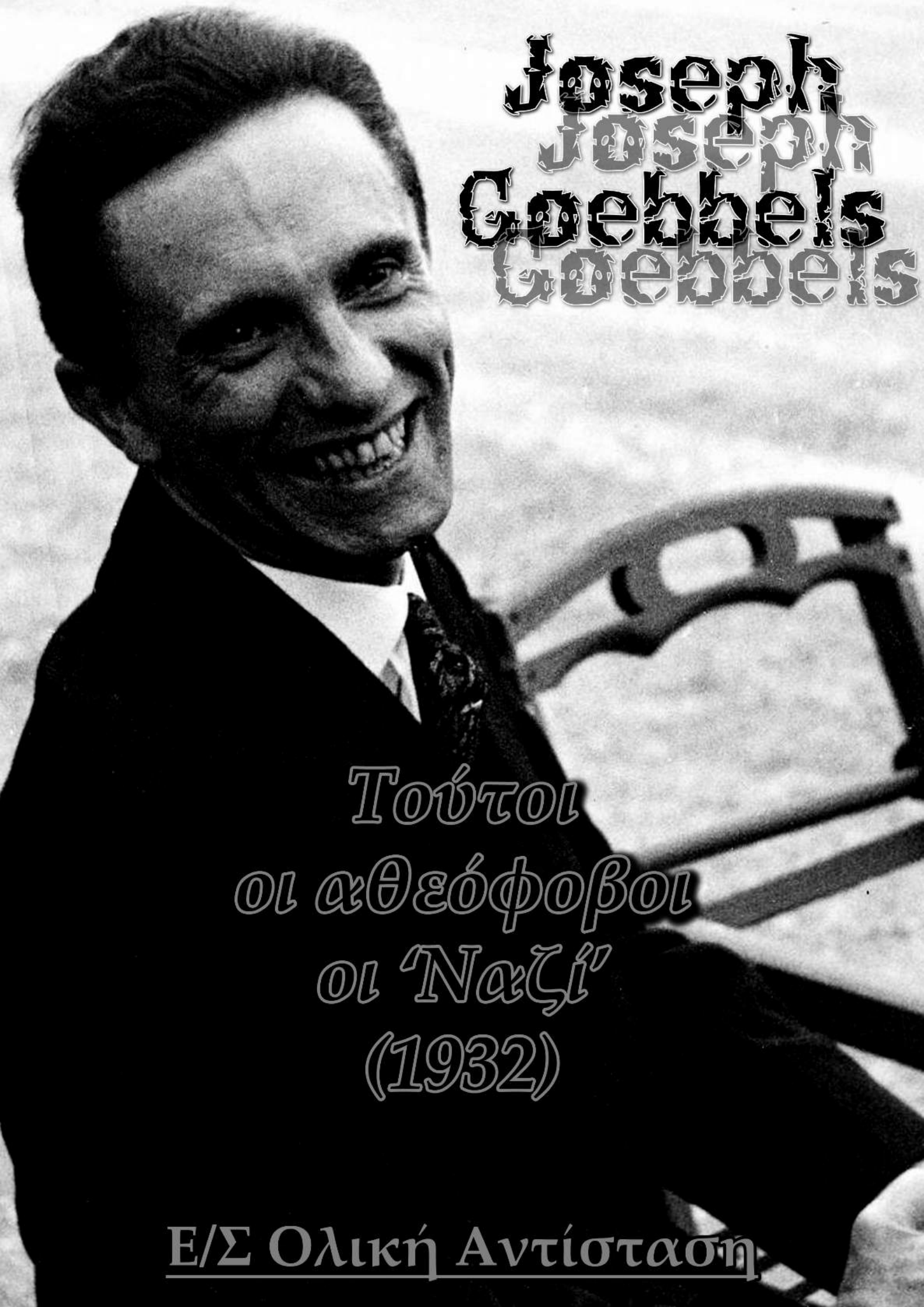

Joseph
Joseph
Goebbels
Goebbels

Τούτοι
οι αθεόφοβοι
οι 'Ναζί'
(1932)

Ε/Σ Ολική Αντίσταση

Αυτό το ευρέως διαδεδομένο εθνικοσοσιαλιστικό φυλλάδιο πρωτοεμφανίστηκε γύρω στο 1929. Το παρόν αποτελεί ένα αντίγραφο του 1932, δίχως να έχει γίνει κάποια σύγκριση με την πρωτότυπη έκδοσή του, ωστόσο δεν φαίνεται να υπάρχουν σημαντικές διαφορές στην μεταγενέστερη έκδοσή του. Ο τίτλος του φυλλαδίου σε ελεύθερη μετάφραση είναι 'Τούτοι οι αθεόφοβοι οι Ναζί'. Κυριολεκτικώς, μεταφράζεται ισοδύναμα ως 'Τούτοι οι αθεόφοβοι με τη σβάστικα', ωστόσο δεν αποδίδεται ακριβώς το νόημά του στα αγγλικά. Τουλάχιστον κάποιες εκατοντάδες χιλιάδες αντίγραφα του προπαγανδιστικού φυλλαδίου τυπώθηκαν. Αποτελεί εξαιρετική σύντομη των βασικών θέσεων της εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας πριν την ανάληψη της εξουσίας από τον Χίτλερ στις 30 Ιανουαρίου 1933. Το βιβλιαράκι περιλαμβάνει πέντε γελοιογραφίες δια χειρός του 'Mjölnir', κατά κόσμον Hans Schweitzer (1901-1980), σκιτσογράφος του Γιόζεφ Γκαίμπελς (και δημιουργός αφισών του NSDAP) τρεις εκ των οποίων παρατίθενται στο παρόν. Προφανώς ο Γκαίμπελς αντιλαμβανόμενος ότι η άνοδος στην εξουσία ήτο προ των πυλών, θέλησε να δώσει στον τίτλο του παρόντος έναν ξεχωριστό χρονικό τόνο, ώστε οι επόμενες γενιές να διαβάσουν όσα προφητικά γράφονταν τότε για το μέλλον με στραμμένο το βλέμμα στο παρελθόν. Ο μάγος της προπαγάνδας έβλεπε πολύ μακριά στον χρόνο και οι αθεόφοβοι 'Ναζί' θα αποτελούσαν στο μέλλον μία ξεχωριστή εποχή για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Μία νέα χρυσή εποχή!

Πηγή: Joseph Goebbels and Mjölnir, 'Die verfluchten Hakenkreuzler. Etwas zum Nachdenken' (Munich: Verlag Frz. Eher, 1932).

Ε/Σ Ολική Αντίσταση

Γιατί είμαστε Εθνικιστές;

Είμαστε εθνικιστές για τον λόγο ότι εκλαμβάνουμε το έθνος ως τον μόνο συνεκτικό δεσμό όλων των δυνάμεων του έθνους προκειμένου να προστατεύσουμε και να εξελίσσουμε την ύπαρξη και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες ζούμε.

Το έθνος συνιστά την οργανική ενότητα ενός λαού προκειμένου να προστατευτεί η ζωή του. Ο εθνικός χαρακτήρας πραγματώνεται μέσω της ενότητας στη θεωρία και την πράξη. Ο εθνικός χαρακτήρας δεν σχετίζεται με την μορφή της διακυβερνήσεως ή με ένα σύμβολο. Πρόκειται για μία επιβεβαίωση της ουσίας, όχι της μορφής. Η μορφή υπόκειται σε αλλαγές, ωστόσο το περιεχόμενο παραμένει. Εάν η μορφή προς το περιεχόμενο συμφωνούν, τότε ο εθνικιστής τα επικυρώνει αμφότερα. Εάν βρίσκονται σε διάσταση, ο εθνικιστής υποχρεούται να αγωνιστεί για το περιεχόμενο και εναντίον της μορφής. Ουδείς δικαιούται να θέσει το σύμβολο πάνω από το περιεχόμενο. Εάν δε αυτό ποτέ συμβεί, η μάχη διεξάγεται ατόπως και η ισχύς εκάστου απόλλυται στον φορμαλισμό. Κατά συνέπεια, η αληθινή αποστολή του εθνικισμού, δηλαδή το έθνος, ματαιώνεται.

Να λοιπόν πώς έχουν τα πράγματα σήμερα στην Γερμανία. Ο Εθνικισμός έχει μεταμορφωθεί σε έναν αστικό πατριωτισμό και οι αμύντορές του δίνουν φαντασιακές μάχες. Όταν κάποιος αναφέρεται στην Γερμανία εννοεί την Μοναρχία. Κάποιος άλλος διακηρύσσει την ελευθερία και εννοεί Μαύρο-Ασπρο-Κόκκινο (τα χρώματα της γερμανικής σημαίας). Θα άλλαζε η σημερινή κατάσταση εάν τοποθετούσαμε στην θέση της δημοκρατίας την μοναρχία και ανεμίζαμε την μαύρη-άσπρη-κόκκινη σημαία; Μολονότι η αποικία θα αποκτούσε διαφορετική ταπετσαρία, η φύσις της, το περιεχόμενό της, θα παραμείνουν ίδια. Πράγματι, τα πράγματα θα εξελίσσονταν προς το χειρότερο, στο όνομα μίας βιτρίνας που αποκρύπτει τα πραγματικά γεγονότα παρεμποδίζοντας τις δυνάμεις εκείνες που μάχονται σήμερα εναντίον της σκλαβιάς.

Σχέδιο 1ο: Ανήμπορος ο Εθνικοσοσιαλιστής παρατηρεί τον Εβραίο που υποβαστάζει την εφημερίδα 'Berliner Tageblatt', ενώ οι Εθνικοσοσιαλιστές ισχυρίζονται ότι πρόκειται για εβραϊκών συμφερόντων εφημερίδα, η οποία συμβολίζει την Γερμανία αλυσσοδεμένη βάσει της Συνθήκης των Βερσαλλιών. Το πιο πιθανό ο δημοσιογράφος να είναι Εβραίος, ο οποίος λοιδορεί την Γερμανία με την πένα του. Ένας Νέγρος Γάλλος στρατιώτης των αποικιών και ένας αστυνομικός παριστάνεται ότι τον συνδράμουν. Ο αστυνομικός μοιάζει να είναι Πολωνός (λόγω ότι η Γερμανία απόλεσε έδαφος από την Πολωνία βάσει της Συνθήκης των Βερσαλλιών).

Ο αστικός πατριωτισμός συνιστά ένα ταξικό προνόμιο. Είναι η πραγματική αιτία της παρακμής αυτού. Όταν τριάντα εκατομμύρια είναι υπέρμαχοι και άλλοι τριάντα εκατομμύρια είναι πολέμιοί του, τα πράγματα βρίσκονται σε μία ισορροπία και ενδέχεται να συμβεί οτιδήποτε. Να λοιπόν πώς έχουν τα

πράγματα σε σχέση με εμάς. Είμαστε οι Παρίες του πλανήτη όχι επειδή δεν έχουμε το θάρρος να αντισταθούμε, αλλά επειδή ολάκερη η εθνική ενεργητικότητά μας κατασπαταλιέται σε μία αέναη και αντιπαραγωγική διαμάχη μεταξύ δεξιάς και αριστεράς. Η πορεία μας είναι αποκλειστικώς καθοδική, και σήμερα κανείς δύναται να προβλέψει πώς νομοτελειακώς θα καταπέσουμε στην άβυσσο.

Ο Εθνικισμός είναι πολύ περισσότερο εφαρμόσιμος απ' ό,τι ο διεθνισμός. Αντιμετωπίζει τα πράγματα ως έχουν. Μονάχα αυτός ο οποίος σέβεται τον εαυτό του μπορεί να σεβαστεί τους υπόλοιπους. Πώς είναι δυνατόν όντας Γερμανός εθνικιστής που πιστεύω στην Γερμανία, αυτό να το χρησιμοποιήσω εναντίον ενός Γάλλου εθνικιστή που πιστεύει στην Γαλλία; Μονάχα όταν αυτές οι πίστεις μάχονται με ζωτικούς τρόπους τότε μπορεί να υπάρξει ένας πολιτικός αγώνας για την κυριαρχία. Ο διεθνισμός δεν μπορεί να αντιστρέψει αυτή την πραγματικότητα. Οι απόπειρές του αποδεδειγμένως έχουν αποτύχει παταγωδώς. Και ακόμα όταν τα γεγονότα δείχνουν να έχουν κάποια συμβατότητα, η φύσις, το αίμα, η θέληση για ζωή, και ο αγώνας της υπάρξεως σε αυτή την άγονη γη μας αποδεικνύουν το εσφαλμένο αυτών των ευφάνταστων θεωριών.

Το αμάρτημα του αστικού πατριωτισμού υπήρξε η σύγχυσις μίας ορισμένης οικονομικής μορφής μετά τον εθνικού χαρακτήρος. Συνέδεσε δύο στοιχεία που είναι ολότελα διαφορετικά μεταξύ τους. Οι μορφές της οικονομίας, οσοδήποτε εδραιωμένες μπορούν να εκφέρονται, υπόκεινται σε μεταβολές. Ο εθνικός χαρακτήρας είναι αέναος. Εάν αναμείξω το αέναον με το πρόσκαιρον, νομοτελειακώς το αέναον θα καταρρεύσει όταν το πρόσκαιρο καταρρεύσει. Αυτό υπήρξε η πραγματική αιτία για την κατάρρευση της φιλελεύθερης κοινωνίας. Διότι δεν εδράζετο στο αέναον, αλλά στο πρόσκαιρον, και όταν το πρόσκαιρον παρήκμασε, έσυρεν το αέναον μαζί του στον πάτο. Σήμερα αποτελεί μονάχα δικαιολογία για ένα σύστημα που επιφέρει ολοένα μεγαλύτερη οικονομική δυστυχία. Αυτό είναι η πραγματική αιτία για το γεγονός ότι ο διεθνής Εβραϊσμός υποδανλίζει την πάλη των προλεταριακών δυνάμεων εναντίον αμφότερων των δυνάμεων, της οικονομίας και του έθνους, και υπερσχύει αυτών.

Βάσει αυτού του συμπεράσματος, ο νέος εθνικισμός σκιαγραφεί την απόλυτη αξίωσή του. Ότι η πίστη στο έθνος αποτελεί ένα ζήτημα που άπτεται της μέριμνας όλων, ποτέ ειδικώς μίας ομάδος, μίας τάξεως ή μίας οικονομικής κλίκας. Το αέναον πρέπει να καταστεί ξεχωριστό από το πρόσκαιρον. Η διατήρηση ενός σάπιου οικονομικού συστήματος δεν σχετίζεται καθοιονδήποτε τρόπο με τον εθνικισμό, ο οποίος είναι η κατάφαση στην πατρίδα. Δύναμαι να αγαπώ την Γερμανία και να μισώ τον καπιταλισμό. Όχι μόνον δύναμαι, τουναντίον οφείλω. Μόνον η εκμηδένιση ενός εκμεταλλευτικού συστήματος δύναται να αποτελέσει τον πυρήνα της αναγεννήσεως του λαού μας.

Είμαστε εθνικιστές για τον λόγο ότι Γερμανοί όντες, αγαπούμε την Γερμανία. Επειδή αγαπούμε την Γερμανία, επιθυμούμε να την προστατεύσουμε και να παλέψουμε εναντίον όσων θα ήθελαν να την καταστρέψουν. Όταν ένας Κομμουνιστής φωνάζει 'Φτάνει πια με τον εθνικισμό!', εννοεί τον υποκριτικό αστικό πατριωτισμό που εκλαμβάνει την οικονομία μονάχα ως ένα σύστημα δουλείας. Εάν λοιπόν καταστήσουμε σαφές στον άνθρωπο της αριστεράς ότι ο εθνικισμός και ο καπιταλισμός, δεδομένου ότι αντιπροσωπεύουν την κατάφαση στην πατρίδα και την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της αντιστοίχως, δεν έχουν οτιδήποτε κοινό μεταξύ τους, πέραν ότι πάνε μαζί όπως η φωτιά και το νερό, τότε ως σοσιαλιστής θα αναγκαστεί να υποταχθεί στο έθνος, επί του οποίου επιθυμούμε να κυριαρχήσουμε.

Αυτό είναι η πραγματική αποστολή μας ως Εθνικοσοσιαλιστές. Ημαστέ οι πρώτοι που αναγνωρίσαμε τις συνδέσεις, και οι πρώτοι που ξεκινήσαμε τον αγώνα. Είμαστε σοσιαλιστές επειδή μεταλάβαμε την Θεία Χάρη του έθνους, και είμαστε εθνικιστές διότι επιθυμούμε να προωθήσουμε την σοσιαλιστική δικαιοσύνη σε μία νέα Γερμανία.

Μία νέα πατρίδα θα ανατείλλει όταν πραγματωθεί το σοσιαλιστικό μέτωπο.

Ο σοσιαλισμός θα καταστεί πραγματικότητα μονάχα όταν θα είναι ελεύθερη η πατρίδα.

Γιατί είμαστε Σοσιαλιστές;

Είμαστε σοσιαλιστές για τον λόγο ότι εκλαμβάνουμε τον σοσιαλισμό ως τον συνεκτικό δεσμό για όλους τους πολίτες, την μοναδική ευκαιρία να διατηρήσουμε την φυλετική καταγωγή μας και να ανακτήσουμε την πολιτική ελευθερία μας και να αναζωογονήσουμε το γερμανικό κράτος μας.

Ο σοσιαλισμός αποτελεί το δόγμα της απελευθέρωσης για την εργατική τάξη. Προωθεί την ανάδυση της τέταρτης τάξεως και την ενσωμάτωσή της στον πολιτικό οργανισμό της πατρίδος μας, και είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την κατάργηση της δουλείας του παρόντος και την ανάκτηση της γερμανικής ελευθερίας. Ο σοσιαλισμός, συνεπώς, δεν αποτελεί απλώς ένα ζήτημα που αφορά την καταπιεζόμενη τάξη, αλλά ένα ζήτημα που αφορά όλους, να απελευθερωθεί ο γερμανικός λαός από την σκλαβιά είναι ο στόχος της σύγχρονης πολιτικής. Ο σοσιαλισμός αποκτάει την αληθινή μορφή του μονάχα μέσω μίας ολοκληρωτικής μαχητικής ταυτίσεως με τις αναγεννητικές ενέργειες ενός πρώιμου αφυπνισμένου εθνικισμού. Ανευ του εθνικισμού είναι ένα τίποτα, ένα φάντασμα, μία κοινή θεωρία, ένα κάστρο στον ουρανό, ένα βιβλίο. Μαζί του είναι το παν, το μέλλον, η ελευθερία, η πατρίδα!

Το αμάρτημα της φιλελεύθερης σκέψεως ήτο η σοσιαλιστική παραγνώριση των αναδομητικών δυνάμεων του έθνους, ώστε η ενεργητικότητά του ήτο ανεμπόδιστη να στραφεί προς αντεθνικές κατευθύνσεις. Το αμάρτημα του μαρξισμού ήτο ο υποβιβασμός του σοσιαλισμού σε ένα ζήτημα μισθών και ικανοποιήσεως του στομάχου, οδηγώντας τον σε αντιπαράθεση με το κράτος και την εθνική υπόστασή του. Η κατανόηση αμφοτέρων των παραγόντων μας οδηγεί σε μία νέα ερμηνεία του σοσιαλισμού που εφεξής θεωρείται από τη φύσει του εθνικιστικός, αναδομητικός, απελευθερωτικός και δημιουργικός.

Η αστική τάξη βρίσκεται στο στάδιο της αποχωρήσεώς της από την σκηνή της ιστορίας. Το κενό της θα καλύψει η τάξη των παραγωγικών εργατών, η εργατική τάξις, η οποία έως σήμερα καταπιέζεται. Αρχινά να εκπληρώνει την πολιτική της αποστολή. Εμπλέκεται σε έναν σκληρό και αμείλικτο αγώνα για την πολιτική εξουσία καθόσον επιδιώκεται να καταστεί κομμάτι του εθνικού οργανισμού. Η μάχη αρχίνισε στο οικονομικό πεδίο· θα τερματιστεί στο πολιτικό. Δεν πρόκειται για ζήτημα καταβολής μισθών, ούτε μονάχα ζήτημα εργατοωρών ανά ημέρα-μολονότι ίσως ουδέποτε μας διαφεύγει ότι αυτά είναι βασικά, ενδεχομένως και το πιο σημαντικό κομμάτι του σοσιαλιστικού προγράμματος-αλλά είναι περισσότερο ζήτημα της ενσωματώσεως μίας ισχυρής και υπεύθυνης τάξεως μέσα στο κράτος, ίσως και να καταστεί κυρίαρχη δύναμη όσον αφορά την μελλοντική πολιτική της πατρίδος. Η αστική τάξις δεν επιθυμεί να αναγνωρίσει την δύναμη της εργατικής τάξεως. Αντιθέτως, ο μαρξισμός της έχει φορέσει με το ζόρι έναν ζουρλομανδύα που θα την καταστρέψει. Ενόσω η εργατική τάξη βαθμιαία αποσυντίθεται στο μαρξιστικό μέτωπο, αιμορροούσα και εξαντλημένη, η αστική τάξη και ο μαρξισμός έχουν από κοινού συμφωνήσει στις γενικές γραμμές του καπιταλισμού, και θεωρούν αποστολή τους στο παρόν να προστατεύσουν και να τον υπερασπιστούν με διάφορους τρόπους, συχνά κεκαλυμμένους.

Είμαστε σοσιαλιστές επειδή εκλαμβάνουμε το κοινωνικό ζήτημα ως ζήτημα τάξεως και δικαιοσύνης για την ιδιοσυστασία του μελλοντικού λαϊκού κράτους μας, όχι ως ένα ζήτημα που εγείρει πρόστυχο οίκτο ή απαξιωτικό συναισθηματισμό. Ο εργάτης έχει αξίωση για ένα βιοτικό επίπεδο ανάλογο αυτού που παράγει. Δεν είμαστε διατεθειμένοι να ικετεύσουμε για το αυτονόητο. Η ενσωμάτωση του εργάτη στον κρατικό οργανισμό δεν αποτελεί μονάχα ένα ζήτημα αξιολογικό σε ατομικό επίπεδο, αλλά αφορά ολόκληρο το έθνος. Το εν λόγω ζήτημα επεκτείνεται πέραν των οκτώ εργατοωρών ανά ημέρα. Είναι ένα ζήτημα που αφορά την ανάδυση μίας νέας αντιλήψεως περί του κράτους στο οποίο θα περιλαμβάνεται κάθε παραγωγικός πολίτης. Δεδομένου ότι οι ανήκοντες στις πολιτικές δυνάμεις του παρόντος δεν είναι πρόθυμοι αλλά ούτε και ικανοί να δημιουργήσουν ένα τέτοιο καθεστώς, μέσω του σοσιαλισμού είναι που να το επιτύχουμε. Εν προκειμένω αποτελεί ένα κάλεσμα σε μάχη, με αντίκτυπο τόσο στον εσωτερικό κόσμο όσο στον εξωτερικό. Υποστηρίζεται από τα εγχώρια αστικά κόμματα και τον μαρξισμό συγχρόνως, καθότι αμφότεροι είναι ορκισμένοι εχθροί του μελλοντικού κράτους της εργατικής τάξεως. Στρέφεται εναντίον όλων των δυνάμεων που απειλούν την εθνική μας υπόσταση και επομένως την ανάδυση του μελλοντικού σοσιαλιστικού εθνικού κράτους.

Σχέδιο 2ο: 'Ο νοήμων εργάτης στρέφεται στον Χίτλερ', αναφέρει η λεζάντα. Ένας κομμουνιστής και ένας σοσιαλιστής αρκούνται στο να κατηγορήσουν ο ένας τον άλλον για την προδοσία της εργατικής τάξεως.

Ο σοσιαλισμός είναι εφικτός μονάχα σε ένα κράτος που έχει επιτύχει την ενότητα στο εσωτερικό του και την ανεξαρτησία του σε διεθνές επίπεδο. Η μπουρζουαζία και ο μαρξισμός είναι υπεύθυνοι για την αποτυχία επιτεύξεως αμφότερων των στόχων, της ενότητας στο εσωτερικό και της εθνικής ανεξαρτησίας. Ανεξαρτήτως του τρόπου που οι δύο αυτές δυνάμεις τοποθετούνται πάνω στο εθνικό και το κοινωνικό, είναι αμφότεροι ορκισμένοι εχθροί του σοσιαλιστικού εθνικού κράτους.

Κατά συνέπεια, οφείλουμε να τσακίσουμε πολιτικώς αυτές τις δύο ομάδες. Οι θέσεις του γερμανικού σοσιαλισμού είναι ξεκάθαρες, και ο δρόμος που θα ακολουθήσουμε εξίσου ξεκάθαρος.

Είμαστε πολέμιοι της πολιτικής μπουρζουαζίας, και υπέρμαχοι του γνήσιου εθνικισμού!

Είμαστε πολέμιοι του Μαρξισμού, όμως υπέρμαχοι του αληθινού σοσιαλισμού!

Είμαστε θιασώτες του πρώτου γερμανικού εθνικού κράτους σοσιαλιστικής φύσεως!

Είμαστε θιασώτες του Εθνικού Σοσιαλιστικού Κόμματος των Γερμανών Εργατών!

Γιατί ένα Κόμμα των Εργατών;

Η εργασία δεν είναι η κατάρα της ανθρωπότητας, αλλά μία ευλογία. Ο άνθρωπος εξανθρωπίζεται μέσω της εργασίας. Εξελίσσεται, γίνεται σπουδαίος και αφυπνίζεται, ανωτεροποιείται σε σχέση με όλα τα υπόλοιπα έμβια όντα της δημιουργίας. Στην βαθύτερη διάστασή της είναι δημιουργική, παραγωγική, και εκπολιτιστική. Δίχως την εργασία, δεν μπορεί να υπάρξει τροφή. Δίχως την τροφή, δεν μπορεί να υπάρξει ζωή.

Η ιδέα ότι όσο πιο βρώμικα είναι τα χέρια κάποιου, άλλο τόσο πιο ταπεινωτική είναι η εργασία του, αποτελεί μία εβραϊκή και όχι μία γερμανική ιδέα. Όπως σε κάθε άλλο τομέα, ο Γερμανός πρώτα αξιώνει 'πώς' και έπειτα 'τί'. Είναι ελάσσον το ζήτημα της θέσεως που καλούμαι να φανώ αντάξιος, και περισσότερο μείζον το πόσο καλά πράττω το καθήκον για το οποίο ο Θεός με όρισε.

Ονομάζουμε την προσπάθειά μας κόμμα των εργατών, διότι επιθυμούμε να περισώσουμε την έννοια 'εργασία' από την διαστρεβλωμένη ερμηνεία που έχει λάβει στο παρόν και να της αποδώσουμε και πάλι το αυθεντικό της νόημα. Οποιοσδήποτε δημιουργεί αξία είναι ένας δημιουργός, ένας εργάτης, αυτό είναι. Αρνούμαστε να ξεχωρίσουμε τα είδη της εργασίας. Μοναδικό κριτήριό μας είναι εάν η εργασία υπηρετεί

το σύνολο, ή τουλάχιστον δεν το βλάπτει, ή εάν αυτή είναι ζημιογόνος. Η εργασία είναι υπηρεσία. Εάν επενεργεί σε βάρος του δημόσιου συμφέροντος, τότε είναι προδοσία σε βάρος της πατρίδος.

Οι μαρξιστές ανοήτως υπεστήριξαν ότι θα απελευθερώσουν την εργασία (και εννοείται την εργατική τάξη), υποβιβάζοντας όμως την εργασία αυτή καθ αυτή των μελών της εκλαμβάνοντάς την ως κατάρρα και ατίμωση. Δεν θα ήτο δυνατόν να αποτελέσει στόχος μας η κατάργηση της εργασίας, παρεκτός να της δώσουμε νέο νόημα και περιεχόμενο. Ο εργάτης σε ένα καπιταλιστικό κράτος-και αυτό αποτελεί την απόλυτη δυστυχία για τον ίδιον-δεν είναι πλέον ένα ζωντανό ανθρώπινο ον, δημιουργός, χειρώναξ.

Έχει καταστεί μία μηχανή. Ένας αριθμός, ένα γρανάζι στην υπηρεσία της μηχανής, δίχως αισθητήριο ή αντίληψη. Έχει αποξενωθεί από αυτό που παράγει. Η εργασία είναι για αυτόν μονάχα ένας τρόπος να επιβιώσει, δεν είναι ένα μονοπάτι προς ανώτερες ατραπούς, ευχαρίστηση, κάτι για το οποίο αισθάνεται υπερηφάνεια, ή ικανοποίηση, ή αναθάρρηση, ή ένας τρόπος για να σφυρηλατήσει τον χαρακτήρα του.

Συνιστούμε ένα κόμμα εργατών διότι βλέπουμε στην μελλοντική μάχη μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας (εννοείται και της εργατικής τάξεως) την αρχή και το τέλος του οικοδομήματος που επεκράτησε στον εικοστό αιώνα. Είμαστε στο πλευρό του εργάτη και πολέμιοι του κεφαλαίου. Το χρήμα αποτελεί την ράβδος καταμετρήσεως του φιλελευθερισμού, η εργασία και η δημιουργία αυτά που χαρακτηρίζουν το σοσιαλιστικό κράτος. Ο φιλελεύθερος αξιώνει: Τί είσαι; Τουναντίον, ο σοσιαλιστής αξιώνει: Ποιός είσαι; Ολόκληροι κόσμοι παρεμβάλλονται μεταξύ αυτών.

Δεν επιθυμούμε να τους κάνουμε όλους ένα πράγμα. Ούτε επιθυμούμε να χωρίσουμε σε στρώματα τον πληθυσμό, σε υψηλά και χαμηλά, στους 'πάνω' και τους 'κάτω'. Όσον αφορά την αριστοκρατία του μελλοντικού κράτους δεν θα προέρχονται βάσει σωρευμένων τίτλων ιδιοκτησίας ή ατομικού πλούτου, αλλά μονάχα βάσει της ποιότητας των επιτευγμάτων εκάστου εξ αυτών. Η αξία εκάστου συναρτάται της υπηρεσίας του. Οι άνθρωποι είναι διαχωρισμένοι εξαιτίας των αποτελεσμάτων της εργασίας τους. Από αυτά καθορίζεται η ειδοποιός διαφορά του χαρακτήρος και της αξίας ενός ατόμου από ένα άλλο. Η αξία της εργασίας στο σοσιαλιστικό καθεστώς θα προσδιορίζεται από την αξία της επ' ωφελεία του κράτους, επ' ωφελεία ολόκληρης της κοινότητας. Η εργασία συνεπάγεται δημιουργία αξίας, όχι αξίωση κυριότητας πάνω στα πράγματα. Ο στρατιώτης είναι ένας εργάτης απόταν υψώσει το σπαθί του για να προστατεύσει την εθνική οικονομία. Ο κρατικός λειτουργός επίσης είναι εργάτης όταν συμβάλει ώστε να δώσει στο έθνος μία μορφή και μία ώθηση που θα το βοηθήσει προκειμένου να παράξει οτιδήποτε του είναι αναγκαίο για τη ζωή και την ελευθερία (εννοείται των πολιτών του).

Ένα μέτωπο με αυλακίες προδίδει περισσότερο το αποτέλεσμα της κοπιαστικής εργασίας παρά ότι προέκυψε από μία γερή γροθιά. Ένας επαγγελματίας εργάτης δεν θα πρέπει να διστάσει να αξιώσει με υπερηφάνεια αυτό το οποίο επιτάσσεται από το ίδιο το εγχειρίδιο του εργοδότη: Εργασία. Οι σχέσεις μεταξύ αυτών των δύο ομάδων προϋποθέτουν την αμοιβαιότητα πίστεως. Ουδείς εξ αυτών δύναται να επιβιώσει άνευ του άλλου, αμφότεροι αποτελούν μέλη ενός οργανισμού που οφείλουν από κοινού να τον διατηρήσουν εάν προτίθενται φυσικά να υπερασπιστούν και να διατρανώσουν το δικαίωμά τους στην αυτοδιάθεση.

Ονομάζουμε την προσπάθειά μας κόμμα των εργατών διότι επιθυμούμε να απελευθερώσουμε την εργασία (εννοείται και την εργατική τάξη) από τις αλυσίδες του καπιταλισμού και του μαρξισμού. Μαχόμαστε για το μέλλον της Γερμανίας, το ομολογούμε ανοικτά, και αποδεχόμαστε την απέχθεια των φιλελεύθερων αστών ως συνεπαγόμενο. Γνωρίζουμε ότι θα (προσ)φέρουμε νέες ευλογίες σε αντίθεση με τις κατάρρες τους.

Ο Θεός χάρισε γη στα έθνη προκειμένου να καλλιεργήσουν σιτηρά. Ο σπόρος γίνεται στάρι και το στάρι γίνεται ψωμί. Καταλύτης όλων αυτών είναι η εργασία.

Αυτός ο οποίος περιφρονεί την εργασία (εννοείται και την εργατική τάξη), αλλά αποδέχεται τα οφέλη της είναι ένας υποκριτής.

Αυτή είναι η βαθύτερη νοσηματοδότηση του κινήματός μας: Ότι αποδίδει στα πράγματα την αυθεντική σημασία τους, αδιάφορο εάν σήμερα κινδυνεύουν να βυθιστούν στο τέλμα μίας κοσμοθεωρίας που γνωρίζει την κατάρρευση.

Αυτός ο οποίος δημιουργεί αξία εργάζεται, και είναι ένας εργάτης. Ένα κίνημα που επιθυμεί να απελευθερώσει την εργασία (εννοείται και την εργατική τάξη) είναι ένα κόμμα των εργατών.

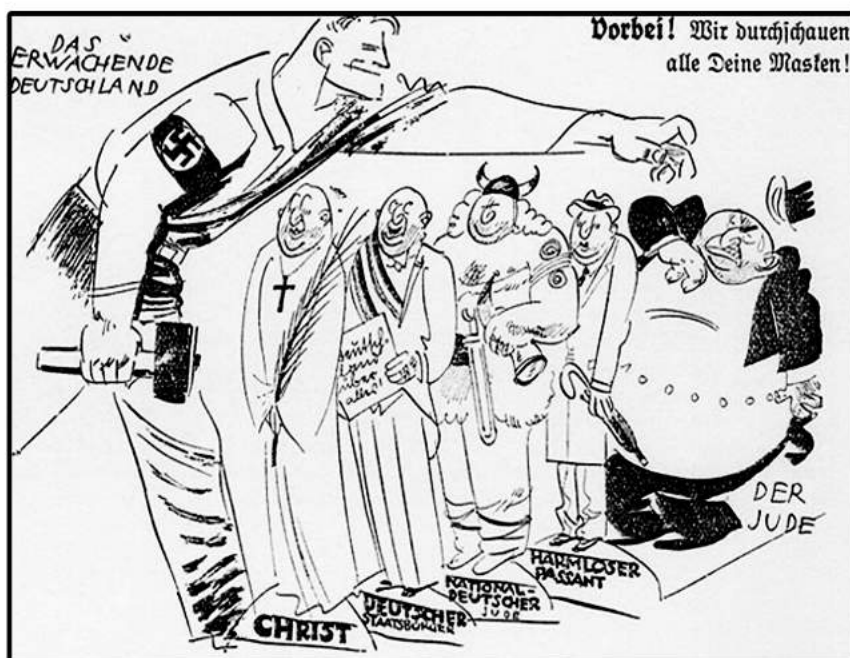
Για αυτό λοιπόν εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές ονομάζουμε την προσπάθειά μας κόμμα των εργατών.

Όταν τα λάβαρα της νίκης ανεμίζουν ενώπιόν μας, τραγουδούμε:

‘Είμαστε ο στρατός της σβάστικα,
Υψώστε ψηλά τις κόκκινες σημαίες!
Επιθυμούμε να καθαρίσουμε τον δρόμο προς την ελευθερία
Για τον Γερμανό Εργάτη!’

Γιατί εναντιωνόμαστε ειδικά στους Εβραίους;

Εναντιωνόμαστε στους Εβραίους διότι υπερασπιζόμαστε την ελευθερία του γερμανικού λαού. Ο Εβραίος είναι η αιτία και συνάμα ο επικαρπωτής της σκλαβιάς μας. Εκμεταλλεύτηκε την κοινωνική δυστυχία των πλατιών μαζών προκειμένου να εμβαθύνει τον φοβερό διχασμό ανάμεσα σε δεξιούς και αριστερούς στις τάξεις του λαού μας, να διαιρέσει την Γερμανία σε δύο στρατόπεδα, αποκρύπτοντας κατ’ αυτό τον τρόπο την πραγματική αιτία για την ήττα του Α’ Παγκοσμίου Πολέμου και παραποιώντας το υπόβαθρο της επανάστασεως.

Σχέδιο 3ο: Η λεζάντα αναφέρει 'Αφύπνισμένη Γερμανία. Επιτέλους! Κατέπεσαν όλες οι μάσκες σας'. Στο γραφικό, οι Εβραίοι αναπαριστώνται ως ένας Χριστιανός, ένας Γερμανός πολίτης, ένας εθνικιστής Εβραίος και ένας φαινομενικώς ακίνδυνος περαστικός.

Ο Εβραίος δεν ενδιαφέρεται για την επίλυση του γερμανικού ζητήματος. Δεν είναι ποτέ δυνατόν να έχει τέτοιο ενδιαφέρον. Επενδύει στο να παραμείνει δυσεπίλυτο. Εάν ο γερμανικός λαός συγκροτούσε μία ενωμένη κοινότητα και κέρδιζε πίσω την ελευθερία του, τότε δεν θα υπήρχε άλλος χώρος για τον Εβραίο. Το χέρι του είναι δυνατό όταν ένας λαός διαβιό σε καθεστώς εγχώριας και διεθνούς σκλαβιάς, αντιθέτως δεν είναι δυνατό όταν είναι ελεύθερος, εργατικός, έχει αυτογνωσία και αυτοκαθορίζεται. Ο Εβραίος προκάλεσε τα προβλήματά μας, και επιζητεί χάρη σε αυτά.

Για αυτό εναντιωνόμαστε στον Εβραίο ως εθνικιστές και ως σοσιαλιστές. Κατέστρεψε την φυλή μας, διέφθειρε τα ήθη μας, υπέσκαψε τις παραδόσεις μας και διέρρηξε την δύναμή μας. Του οφείλουμε ότι σήμερα είμαστε οι παρίες του κόσμου. Έδρασε ως λέπρα που μας έπληξε όσο θεωρούμασταν ακόμα Γερμανοί. Όταν απεκοπήκαμε από τη γερμανική ιδιοσυστασία μας, θριάμβευσε πάνω μας και ανέκοψε το μέλλον μας.

Ο Εβραίος είναι η προσομοίωση του δαίμονος της αποσυνθέσεως. Οπουδήποτε εντοπίζει βρωμιά και παρακμή, έρχεται στην επιφάνεια και ξεκινάει το έργο του ως μακελάρης των εθνών. Κρύβεται πίσω από μία μάσκα και παρουσιάζεται ως φίλος στα θύματά του, και προτού καν το αντιληφθούν τους έχει τσακίσει την ραχοκοκκαλιά.

Ο Εβραίος είναι αντιπαραγωγικός. Δεν παράγει οτιδήποτε, μονάχα παζαρεύει προϊόντα (εννοείται των άλλων). Παζαρεύει κουρέλια, ενδύματα, εικόνες, κοσμήματα, στάρι, αποθέματα προϊόντων, μαντζούνια, λαούς και κράτη. Με κάποιο τρόπο έχει καταφέρει να υπεξαιρέσει οποιοδήποτε προϊόν, την αξία του οποίου διαπραγματεύεται. Όταν επιτίθεται σε ένα κράτος βαφτίζεται από μόνος του επαναστάτης. Όταν αποκτήσει την εξουσία σε αυτό, κηρύσσει την ειρήνη και την τάξη, ώστε να μπορέσει να καταβροχθίσει τα αποκτήματά του με άνεση.

Κατά πώς συνδέονται ο αντισημιτισμός με τον σοσιαλισμό; Θα το θέσω ως εξής: Κατά πώς συνδέονται οι Εβραίοι με τον σοσιαλισμό; Ο σοσιαλισμός είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την εργασία. Πότε άραγε εθεάθησαν να εργάζονται αντί να λεηλατούν, να υφαρπάζουν και να επιβιώνουν χάρη στον ιδρώτα των άλλων; Ως σοσιαλιστές είμαστε πολέμιοι των Εβραίων διότι αυτό που βλέπουμε σ' αυτούς είναι η ενσάρκωση του καπιταλισμού, η κακουργηματική χρήση του πλούτου των εθνών.

Κατά πώς συνδέονται ο αντισημιτισμός με τον εθνικισμό; Θα το θέσω ως εξής: Κατά πώς συνδέεται ο Εβραίος με τον εθνικισμό; Ο εθνικισμός συνδέεται άρρηκτα με το αίμα και την φυλή. Ο Εβραίος είναι ο εχθρός και ο νοθευτής της καθαρότητας του αίματος, ο συνειδητός καταστροφέας της φυλής μας. Ως εθνικιστές εναντιωνόμαστε στους Εβραίους καθότι βλέπουμε παντού στα πρόσωπα των Εβραίων τον αιώνιο εχθρό της εθνικής τιμής και της εθνικής ελευθερίας μας.

Ωστόσο ο Εβραίος, πέραν όλων, είναι εξίσου ένα ανθρώπινο ον. Σίγουρα, ουδείς εξ ημών αμφιβάλλει επ' αυτού. Αμφισβητούμε ότι είναι ένα αξιοπρεπές ανθρώπινο ον. Δεν ταιριάζει μαζί μας. Πιστεύει σε διαφορετικούς νόμους από ό,τι εμείς. Το γεγονός ότι είναι ένα ανθρώπινο ον δεν αποτελεί καν επαρκές κίνητρο ώστε να του επιτρέψουμε να μας υποτάξει στις απάνθρωπες συνήθειές του. Μπορεί να είναι ανθρώπινο ον-αλλά τί σόι ανθρώπινο ον είναι! Εάν κάποιος χαστουκίσει την μητέρα σας στο πρόσωπο, η 'φυσιολογική' στάση σας θα είναι: 'Ευχαριστούμε! Πάνω από όλα είναι άνθρωπος!'. Συνεπώς, αυτό δεν θεωρείται ανθρώπινο ον, αλλά τέρας. Πόσα χειρότερα από αυτό έχει πράξει ο Εβραίος στην μητέρα μας την Γερμανία, και συνεχίζει να πράττει σήμερα!

Επίσης υπάρχουν λευκοί Εβραίοι. Αληθές, υπάρχουν τέτοια παλιοτόμαρα ανάμεσά μας, μολονότι είναι Γερμανοί, οι οποίοι ενεργούν με ανήθικο τρόπο σε βάρος των αδελφών συναγωνιστών τους. Αλλά για ποιόν λόγο τους αποκαλούμε λευκούς Εβραίους; Χρησιμοποιείται ο όρος προκειμένου να περιγράψετε κάτι κατώτερο και κάτι ποταπό. Όπως εμείς πράττουμε. Για ποιόν λόγο μας τίθεται το ερώτημα γιατί εναντιωνόμαστε στους Εβραίους απόταν αγνοείτε ότι και εσείς ενδεχομένως να είσατε ένας απ' αυτούς;

Ο αντισημιτισμός δεν είναι χριστιανικός. Αυτό συνεπάγεται ότι είναι χριστιανικό να επιτρέπεται στους Εβραίους να δρουν όπως δρουν, να ξεσκίζουν την σάρκα από το σώμα μας και να μας περιπαίζουν. Το να είναι κανείς χριστιανός συνεπάγεται το να αγαπάει τον πλησίον του ως εαυτόν! Ο πλησίον σε εμέ είναι ο φυλετικός αδελφός μου. Εάν τον αγαπάω, οφείλω να μισώ τους εχθρούς του. Αυτός ο οποίος σκέπτεται ως Γερμανός πρέπει να περιφρονεί τους Εβραίους. Το ένα αποτελεί την προϋπόθεση του άλλου.

Ο Χριστός ο ίδιος διεπίστωσε ότι η αγάπη δεν είναι πάντοτε λειτουργική. Όταν εντόπισε τους αργυραμοιβούς στον ναό, δεν είπε: 'Παιδιά, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον!'. Τσάκωσε ένα μαστίγιο και τους πέταξε όξω.

Εναντιωνόμαστε στους Εβραίους διότι καταφάσκουμε στον γερμανικό λαό. Ο Εβραίος αποτελεί την μεγαλύτερη δυστυχία για εμάς.

Είναι αναληθές ότι διατρεφόμαστε με Εβραίους κάθε πρωία που ξυπνούμε.

Είναι αληθές ότι σταδιακώς, αλλά σταθερώς, αυτός υπεξαιρεί όλα όσα διαθέτουμε.

Τα πράγματα θα ήσαν πολύ διαφορετικά εάν συμπεριφερόμασταν ως Γερμανοί.

Επαναστατικές Αξιώσεις

Δεν σκοπεύουμε να εισέλθουμε στο κοινοβούλιο προκειμένου να ακολουθήσουμε κατά το γράμμα του νόμου τους κοινοβουλευτικούς κανόνες του. Γνωρίζουμε ότι το πεπρωμένο των λαών είναι συνάρτηση των προσωπικοτήτων. Η ουσία της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας είναι η αρχή της πλειοψηφίας, η οποία παραγκωνίζει την ατομική ευθύνη και εκθειάζει τις μάζες. Μερικές δεκάδες κατεργάρηδων και απατεώνων κινούν τα νήματα στο παρασκήνιο. Η αριστοκρατία εδράζεται στην εκπλήρωση, στην ηγεσία των ικανοτέρων, και στον παραγκωνισμό των λιγότερο ικανών ως προς την θέληση να ηγηθούν. Οποιαδήποτε μορφή διακυβερνήσεως-ανεξαρτήτως πόσο δημοκρατική ή αριστοκρατική αυτή μπορεί να εκφέρεται-εδράζεται στον καταναγκασμό. Η ειδοποιός διαφορά εδράζεται μονάχα στο κατά πόσο ο καταναγκασμός θα αποδειχθεί ευλογία ή μία κατάρρα για την κοινότητα.

Αυτό που αξιώνουμε είναι νέο, αποφασιστικό, και ριζοσπαστικό, επαναστατικό με την αληθέστερη έννοια της λέξεως. Δεν έχει σε τίποτα να κάνει με ταραχές και οδοφράγματα. Μπορεί να είναι αυτό που ήδη συμβαίνει εδώ ή εκεί. Όμως δεν αποτελεί εγγενές μέρος της διαδικασίας. Οι επαναστάσεις είναι πνευματικές ενέργειες. Πηγάζουν πρώτα από τον λαό, την πολιτική και την οικονομία. Νέοι άνθρωποι δημιουργούν νέες δομές. Ο μετασχηματισμός που επιθυμούμε είναι πρώτα απ' όλα πνευματικός· νομοτελειακώς αυτό θα αλλάξει τα πράγματα ως έχουν στο παρόν.

Η επαναστατική πράξη είναι η απαρχή αυτού που γίνεται αντιληπτό-ορατό σε εμάς. Το αποτέλεσμα είναι ένας νέος τύπος ατόμου ορατός από τον 'οφθαλμό του παντεπόπτη'. Τον Εθνικοσοσιαλιστή. Με την συνέπεια που διακρίνει την πνευματική στάση του, ο Εθνικοσοσιαλιστής έχει ανέκδοτες αξιώσεις στην πολιτική. Δεν υπάρχει 'εάν' και 'πότε' για αυτόν, παρά μονάχα 'είτε-ή'.

Εκείνος αξιώνει:

Την επιστροφή στην γερμανική τιμή. Άνευ τιμής, ουδείς δικαιούται να ζει. Ένα έθνος που απώλεσε της τιμής τους απώλεσε του άρτου. Η τιμή είναι το θεμέλιο για κάθε λαϊκή κοινότητα. Η απώλεια της τιμής είναι η πραγματική αιτία για την απώλεια της ελευθερίας.

Στη θέση μίας σωφρονιστικής αποικίας, επιθυμούμε να επανιδρύσουμε ένα γερμανικό εθνικό κράτος. Το κράτος δεν είναι αυτοσκοπός για εμάς, αλλά μάλλον ένα μέσο προς την επίτευξη του σκοπού. Ο πραγματικός σκοπός είναι η φυλή, το σύνολο των ζωντανών, των δημιουργικών δυνάμεων του λαού. Η δομή αυτή που αυτοαποκαλείται Γερμανική Δημοκρατία δεν αποτελεί το μέσο για να διατηρηθεί η φυλετική κληρονομιά μας. Καθότι έχει καταστεί ένας αυτοσκοπός χωρίς αληθινή σύνδεση με τον λαό και τις ανάγκες του. Αυτό που επιθυμούμε είναι να καταργήσουμε τη σωφρονιστική αποικία και να την αντικαταστήσουμε με ένα ελεύθερο λαϊκό κράτος.

Προσφορά εργασίας και άρτος για κάθε παραγωγικό αδελφό και συναγωνιστή. Η αμοιβή θα πρέπει να είναι σύμφωνη προς το παραγόμενο έργο. Αυτό σημαίνει μεγαλύτερη αμοιβή για τους Γερμανούς εργάτες! Αυτό θα σταματήσει την άσκοπη διαμάχη στην οποία εμπλεκόμαστε σήμερα.

Πρώτα χορήγηση οικίας και τροφής για τον λαό, έπειτα καταβολή αποζημιώσεων! Ουδείς, είτε είναι δημοκράτης, είτε ρεπουμπλικάνος, έχει δικαίωμα να διαμαρτηθεί για αυτή την αξίωση, καθότι πρώτη φορά ενεφανίσθη ως αξίωση στην Γερμανία του Νοέμβρη (εννοείται η Δημοκρατία της Βαϊμάρης, η

γέννηση της οποίας τοποθετείται χρονικά τον Νοέμβρη του 1918). Το μόνο που επιθυμούμε είναι να κάνουμε αυτό το σύνθημα πραγματικότητα.

Χορήγηση ειδών πρώτης ανάγκης σε πρώτη φάση! Πρώτα πρέπει να καλύψουμε τις κρίσιμες ανάγκες του λαού, έπειτα να παράξουμε αγαθά πολυτελείας. Να δοθεί εργασία σε εκείνους που είναι πρόθυμοι να εργαστούν! Αναδιανομή της γης στους αγρότες! Η γερμανική εξωτερική πολιτική που σήμερα πωλεί ό,τι κατέχουμε στην χαμηλότερη τιμή της αγοράς πρέπει να μετασχηματιστεί και να εστιαστεί ριζικά στην γερμανική αξίωση για τον ζωτικό χώρο, αντλώντας τα αναγκαία πολιτικά συμπεράσματα.

Ομόνοια μεταξύ των παραγωγικών εργατών! Καθείς οφείλει να πράξει το καθήκον του για το καλό επί του συνόλου της κοινότητας. Έπειτα το κράτος να επιφορτιστεί με την προστασία του ατόμου, της διασφάλισης των καρπών του εργασίας του. Η λαϊκή κοινότητα δεν πρέπει να αποτελέσει κοινότοπη φρασεολογία, αλλά ένα επαναστατικό επίτευγμα, προϊόν ριζοσπαστικής αντιμετώπισης των βασικών βιοτικών αναγκών της εργατικής τάξεως.

Ανελέητη μάχη εναντίον της διαφθοράς! Πόλεμος εναντίον της εκμεταλλεύσεως (ανθρώπου από άλλον άνθρωπο), λευτερία στους εργάτες! Εξάλειψη όλων των ψευδοοικονομικών-καπιταλιστικών επιρροών πάνω στην χάραξη εθνικής πολιτικής!

Άμεση επίλυση του εβραϊκού ζητήματος! Μεριμνούμε για την συστηματική εξάλειψη των αλλότριων φυλετικών στοιχείων από την δημόσια ζωή σε κάθε πτυχή αυτής. Πρέπει να εφαρμοστεί υγειονομικός διαχωρισμός μεταξύ Γερμανών και μη-Γερμανών αποκλειστικώς πάνω σε φυλετικές βάσεις-κριτήρια και όχι σε σχέση με την εθνικότητα ή ακόμα και με την θρησκευτική πίστη.

Τέλος η ανοχή στον δημοκρατικό παρλιαμενταρισμό! Να ιδρυθεί ένα κοινοβούλιο, η λειτουργία του οποίου θα βασίζεται στην διάκριση των παραγωγικών επαγγελματιών. Η πολιτική του θα καθορίζεται από ένα πολιτικό σώμα που θα ορίζεται στην θέση αυτή βάσει των νόμων της ισχύος και της εκλογής.

Την επαναφορά στην νομιμότητα και την υγεία της οικονομικής ζωής. Ολοκληρωτική αντιστροφή της ανισότητας που στοίχισε την απώλεια της περιουσίας σε εκατομμύρια Γερμανούς.

Τον σεβασμό της προσωπικότητας πάνω από αυτόν των ληστών. Οι Γερμανοί πάντοτε θα προέχουν σε σχέση με τους ξένους και τους Εβραίους.

Πολεμική εναντίον του θανατηφόρου δηλητηρίου που συνιστά η διεθνής Εβραϊκή κουλτούρα! Την τόνωση των γερμανικών δυνάμεων και των γερμανικών παραδόσεων. Την εξάλειψη των φαύλων σημειτικών ιδεωδών και της φυλετικής παρακμής.

Θανατική ποινή για διαπραχθέντα εγκλήματα εναντίον του λαού! Κρεμάλα στους κερδοσκόπους και τους τοκογλύφους!

Ανένδοτο πρόγραμμα που θα εφαρμοστεί από άνδρες που θα το εφαρμόσουν με πάθος. Όχι συνθήματα-φωτοβολίδες, αλλά πηγαία ενέργεια.

Αυτά είναι όλα όσα αξιώνουμε!

Die verfluchten
Faken-
kreuzler

ETWAS ZUM
NACHDENKEN

